

ÚTSÖLUNNI ER LOKIÐ!

Ólafur Guðbjörn Skúlason.

Síðustu daga og vikur hef ég ásamt sviðstjóra kjara- og réttindasviðs farið hringferð um landið og hitt hjúkrunarfræðinga. Þessi ferð hefur verið mjög skemmtileg og fræðandi. Gaman er að sjá hvað hjúkrunarfræðingar eru að gera á landsbyggðinni og sjá vinnuumhverfi þeirra og heimabyggð. Við eigum víðs vegar um landið mikið af flottum og frambærilegum hjúkrunarfræðingum sem eiga ríkan þátt í að halda uppi heilbrigðisþjónustu, oft og tíðum við erfiðar aðstæður og lítinn stuðning. Vel var mætt á þá fundi sem við héldum og greinilegt að hjúkrunarfræðingar eru fullir af eldmóði og tilbúnir til þess að láta til sín taka á fjölbreyttum vettvangi.

Markmið okkar með þessu ferðalagi var að heyra hvað það er sem hjúkrunarfræðingar telja mikilvægt að leggja áherslu á í komandi kjarasamningum. Tilgangurinn var einnig sá að þjappa stéttinni saman og efla samstöðu okkar á milli. Samstaðan er lykilatriði í allri hagsmunabaráttu stéttarinnar.

Kjarasamningar Félags íslenskra hjúkrunarfræðinga renna sitt skeið á enda 30. apríl 2015 að undanskildum samningi félagsins við sveitarfélögin en hann rennur út í lok ágúst mánaðar.

Samningaviðræður eru hafnar þó svo að þær séu ekki langt komnar en viðræður munu nú fara á fullt á næstu vikum.

Það er ljóst að það stefnir í átök á vinnumarkaði hérlandis í vetur. Miklar launahækkningar ákveðinna stétta hafa sett tóninn fyrir komandi baráttu. Launamenn krefjast ákveðinna leiðréttinga á kjörum sínum og eru hjúkrunarfræðingar þar ekki undanskildir.

Ljóst er, af tölum fjármálaráðuneytisins, að laun hjúkrunarfræðinga eru ekki sambærileg við laun annarra háskólamenntaðra stétta. Í nokkurn tíma hefur Fih talað um ráðuneytabundinn launamun stétta. Svo virðist sem stéttir, sem sýsla með peninga og tæki, séu verðmætari í þjóðfélaginu heldur en stéttir sem vinna með líf og heilsu fólks í höndunum eða vinna að því að mennta þjóðina. Sú forgangsröðun er með öllu óviðunandi. Það er algert grunnatriði að störf líkt og hjúkrun séu samkeppnishæf í launum við önnur störf í þjóðfélaginu. Hjúkrunarnám verður að verða raunhæfur kostur fyrir ungt fólk sem nú stendur frammi fyrir að velja sér framtíðarstarf og horfir á hvers virði námið er að því loknu.

Hjúkrunarfræðingar eru nú í auknum mæli að leita í önnur störf og menntun utan hjúkrunar. Kjarakönnun, sem Fih framkvæmdi í október 2014, sýnir okkur að hlutfall þeirra sem eru að mennta sig út úr hjúkrunarstarfinu fer stækkandi. Þetta er mikið áhyggjuefni, sérstaklega í ljósi þess að sama könnun sýnir að hjúkrunarfræðingar íhuga af alvöru að yfirgefa landið til hjúkrunarstarfa á erlendri grundu. Um þriðjungur hjúkrunarfræðinga er nú í þessum hagleiðingum og í aldursflokknum 24-34 ára horfa um 64% svarenda út fyrir landsteinana og 40% þeirra sem eru í aldursflokknum 35-44 ára. Þessar tölur eru sláandi og mikið áhyggjuefni fyrir okkar stétt. Við þurfum á

þessum einstaklingum að halda í íslensku heilbrigðiskerfi.

Stórt skref hefur verið stigið til eflingar heilbrigðiskerfinu á Íslandi. Aukin fjárfrahlög til stofnana og viljayfirlýsing um uppbyggingu kerfisins hafa litið dagsins ljós og er ekkert nema gott um það að segja. Vinnuaðstæður okkar hafa mikið að segja um líðan okkar við störf, starfsánægju og hversu vel okkur tekst að inna verk okkar af hendi. Það er þó ljóst að það dugir ekki eitt og sér til að halda hjúkrunarfræðingum í starfi eða til að efla nýliðun stéttarinnar. Leiðrétting á kjörum okkar er orðin löngu tímabær og nauðsynleg fyrir framtíð stéttarinnar.

Skilaboð félagsmanna til mín á þessu ferðalagi um landið eru skýr. Hjúkrunarfræðingar sætta sig ekki lengur við þau kjör sem í boði eru og vilja fá leiðréttingu launa sinna. Ég heyri þau skilaboð hátt og skýrt og ég heyri líka að stéttin er tilbúin að gera það sem þarf til að knýja fram þá leiðréttingu sem þörf er á. Hjúkrun er nauðsynleg íslensku samfélagi, námið er langt og strangt, ábyrgðin er mikil og álagið gríðarlegt. Þekking okkar er heilbrigðiskerfinu nauðsynleg. Horfa verður til þessara þátta þegar samið er um okkar kjör.

Við vonum öll að ekki þurfi að koma til aðgerða af hálfu hjúkrunarfræðinga í komandi kjarasamningum en biðlund hjúkrunarfræðinga er þrotin. Samstaðan er til staðar, krafturinn er til staðar og nú er að duga eða drepast. Útsölu á launum hjúkrunarfræðinga er hér með lokið!